

C/2023/537

6.11.2023

Skarga wniesiona w dniu 24 sierpnia 2023 r. – Portugalia/Komisja

(Sprawa T-525/23)

(C/2023/537)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: P. Barros da Costa, H. Almeida, N. Domingues i G. Gomes, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) C(2023) 3494 z dnia 3 lipca 2023 r. dotyczącej dochodzenia NAC/2019/003/PT/RFIL wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania Unii kwotę 1 421 826,83 EUR (lata składania wniosków 2016–2020), dotyczącą wydatków zadeklarowanych przez Republikę Portugalską w zakresie kontroli administracyjnych przy określaniu systemu płatności podstawowej w odniesieniu do kontroli ustalania liczby uprawnień do płatności za rok składania wniosków 2015,
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że zaskarżona decyzja jest dotknięta błędem, jeśli chodzi o założenia faktyczne i prawne ze względu na stwierdzenie w niej, iż rząd portugalski mógł jedynie przydzielić uprawnienia do płatności dla zatwierzonego obszaru, w odniesieniu do którego rolnik złożył wniosek o udzielenie wsparcia w ramach systemu płatności podstawowej, że wszystkie uprawnienia do płatności przydzielone zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013⁽¹⁾ należało uznać za aktywowane w roku składania wniosków 2015, ponieważ przydział uprawnień do płatności opiera się na obszarze zatwierdzonym, na podstawie którego rolnik składa wniosek o przydział uprawnień do płatności w ramach systemu płatności podstawowej bezpośredniej i że powstało ryzyko dla funduszu w latach składania wniosków 2016–2020.
2. Zarzut drugi, oparty na tym, że zaskarżona decyzja jest dotknięta naruszeniem prawa w zakresie, w jakim Komisja twierdzi w niej, że w roku składania wniosków 2015 wszystkie uprawnienia do płatności przydzielone zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 należało uznać za aktywowane w roku składania wniosków 2015, ponieważ przydział uprawnień do płatności opierał się na obszarze zatwierdzonym, na podstawie którego rolnik złożył wniosek o przydział uprawnień w ramach systemu płatności podstawowej i przewiduje wzajemne powiązanie między przydziałem i aktywacją uprawnień do płatności, w szczególności w chwili „pierwszego przydziału”, dla którego rząd portugalski nie znajduje podstawy prawnej.
3. Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu zasady proporcjonalności (art. 5 TUE) w zakresie, w jakim kwota ustalona przez Komisję dotycząca obliczenia ryzyka dla funduszy w odniesieniu do lat składania wniosków 2016–2020 jest nadmierna a w konsekwencji kwoty wyłączone z finansowania są nieproporcjonalne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L 347, s. 608).